

Sygn. akt VIII Cz 313/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca SSO Katarzyna Borowy (spr.)

Sędziowie SO Małgorzata Kończal, SO Włodzimierz Jasiński

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2013 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) spółki jawnej M. W., W. W. w T., M. T., G. L., P. K., R. K. F. M. A. G., H. S. s.j. w S., (...)Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko dłużnikowi J. S.

w przedmiocie udzielenia przybicia

na skutek zażalenia wierzyciela G. L.

na **postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu**

z dnia 11 lutego 2013 r.

sygn. akt XI Co 2012/11

postanawia: oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Toruniu dokonał przybicia spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w T. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy w Toruniu prowadzi księgę wieczystą KW (...), na rzecz G. Z., za cenę 177.750 zł. W motywach swego rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał, że w dniu 16 września 2011 r. wpłynęło zawiadomienie Komornika Sądowego przy SR w Toruniu Dariusza Zimnego o wszczęciu przeciwko J. S. egzekucji z ograniczonego prawa rzeczowego, stanowiącego własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego położonego w T. przy ul. (...). Egzekucja została wszczęta z wniosku wierzyciela P. K. (KM 7943/11). Następnie do egzekucji z tej samej nieruchomości przyłączyli się G. L. (Km 13315/11, Km 13316/11, Km 13314/11, Km 13313/11, Km 16207/12, Km 17620/12, KM 1492/13), M. T. (Km 15191/11), (...)sp.j. J. M. W., W. W. (Km 13029/12). W dniu 4 lutego 2013 r. do Sądu wpłynęło zawiadomienie o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego w sprawach z wniosku G. L. Km 13315/11, Km 13314/11, Km 13313/11, Km 13316/11 na wniosek wierzyciela. Pozostali wierzyciele nie wnosili o zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

W dniu 4 lutego 2013 r. odbyła się pierwsza licytacja lokalu dłużnika. Cena wywołania wynosiła 177.750 zł, była równa $\frac{3}{4}$ części sumy oszacowania. Licytant zaoferował kwotę 177.750 zł. Po trzykrotnym wywołaniu Komornik stwierdził, że nieruchomość została nabyta przez G. Z. za wskazaną kwotę.

Jako podstawę orzeczenia Sąd Rejonowy wskazał art. 987 k.p.c.

Wierzyciel G. L. złożył zażalenie na powyższe postanowienie, zarzucając:

1. naruszenie art. 820 k.p.c. i art. 987 k.p.c. przez prowadzenie czynności egzekucyjnych (licytacji, udzielenie przybicia) w czasie, gdy postępowanie egzekucyjne było zawieszona
2. naruszenie art. 991 § 2 k.p.c. przez jego niezastosowanie
3. naruszenie prawa wierzyciela przez pozbawianie go możliwości skorzystania z egzekucji z nieruchomości

W oparciu o wskazane podstawy wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, względnie o zmianę postanowienia i odmowę przybicia a także o zasądzenie od uczestników na rzecz skarżącego kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skarżący wywodził, że art. 991 k.p.c. określa przyczyny uzasadniające wydanie przez sąd postanowienia o odmowie przybicia w sposób przykładowy. Art. 991 § 2 k.p.c. stwierdza między innymi, że sąd odmówi przybicia jeżeli postępowanie podlegało umorzeniu lub zawieszeniu. Skoro zatem powołany wyżej przepis obliguje sąd do odmowy przybicia, gdy postępowanie podlegało zawieszeniu, to tym bardziej obowiązek sądu w tym zakresie należy odnieść do sytuacji istniejącego już stanu zawieszenia postępowania egzekucyjnego.

Skarżący zwrócił uwagę, że zawieszenie postępowania to stan sprawy, w którym sąd nie podejmuje co do zasady żadnych czynności, nie biegną również żadne terminy, ale nadal trwa zawisłość sprawy, a czynności podejmowane przez strony wywierają skutki z chwilą podjęcia postępowania. Podniósł, że w literaturze wyrażany jest pogląd, według którego w razie prowadzenia egzekucji z nieruchomości na skutek wniosków kilku wierzycieli, a także w przypadku przyłączenia się, jeżeli jeden z nich złoży wniosek o zawieszenie postępowania, to organ egzekucyjny powinien zwrócić się do pozostałych wierzycieli o zajęcie stanowiska (art. 761 k.p.c.) i zawiesić postępowanie, gdy żaden z nich nie zgłosi sprzeciwu. Zdaniem skarżącego skoro organ egzekucyjny dokonał zawieszenia postępowania to należy przyjąć, iż pozostali wierzyciele nie sprzeciwili się zawieszeniu.

Za prawnie niedopuszczalne i naruszające prawa skarżącego wierzyciela uznał zawieszenie postępowania egzekucyjnego z danej nieruchomości (tej samej dla wszystkich wierzycieli) i odmówienie przybicia (art. 991 § 2 k.p.c.) w stosunku do wnioskodawcy i jednocześnie dokonanie przybicia w odniesieniu do tych wierzycieli, którzy takiego wniosku nie zgłosili. Wykluczałoby to bowiem takiego wierzyciela z możliwości zaspokojenia swoich roszczeń przy zastosowaniu tego sposobu egzekucji po złożeniu przez niego wniosku o podjęcie zawieszona postępowania (co może nastąpić nie wcześniej niż po 3 miesiącach od jego zawieszenia - art. 181 § 2 k.p.c. w zw. a art. 13§ 2 k.p.c. i nie później niż w ciągu roku od ustania przyczyny zawieszenia - art. 823 k.p.c.) wskutek braku przedmiotu tego postępowania.

Skarżący dodał, że istnieje i znana mu jest osoba ewentualnego, przyszłego nabywcy, który za lokal będący przedmiotem egzekucji oferuje cenę zbliżoną do sumy oszacowania(220.000zł), znacznie wyższą od ceny wywołania, co pozwoliłoby na pełne zaspokojenia roszczeń wszystkich wierzycieli uczestniczących w egzekucji z nieruchomości. Ten stan rzeczy był motywem złożenia wniosku o zawieszenie postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie, a podniesione w nim argumenty były nietrafne.

Przepisy k.p.c. dopuszczają prowadzenie w tym samym czasie w stosunku do określonej nieruchomości tylko jednego postępowania egzekucyjnego. Zgodnie z tą zasadą, jeżeli toczy się już postępowanie egzekucyjne z wniosku jednego wierzyciela i nie doszło jeszcze do zajęcia nieruchomości, postępowania zainicjowane wnioskami innych wierzycieli łączy się z postępowaniem wszczętym najwcześniej (art. 921 § 2 zd. 2 k.p.c. w związku z art. 925 k.p.c.). Jeżeli natomiast zajęcie nieruchomości zostało już dokonane, jedność postępowania egzekucyjnego zapewnia art. 927 k.p.c., przewidujący, że wierzyciel, który skierował egzekucję do nieruchomości przez innego wierzyciela, przyłącza się do

postępowania wszczętego wcześniej, przy czym nie może żądać powtórzenia czynności już dokonanych, mając w pozostałym zakresie te same prawa co pierwszy wierzyciel. Oznacza to, że w znaczeniu procesowo-technicznym toczy się jedna sprawa egzekucyjna. Postępowanie egzekucyjne ma więc charakter jednolity, a zarazem wielopodmiotowy. Wierzyciel, który przyłączył się do egzekucji na podstawie art. 927 k.p.c., zajmuje w postępowaniu stanowisko równorzędne z pozostałymi wierzycielami. Może on dokonywać wszelkich czynności procesowych, w tym także składać wnioski o zawieszenie lub umorzenie postępowania, jednakże działa w imieniu własnym. Brak w k.p.c. przepisu, który przewidywałby rozszerzenie skutków czynności podejmowanych przez jednego z wierzycieli na sytuację procesową pozostałych. Tak więc złożenie przez skarżącego wniosku o zawieszenie postępowania egzekucyjnego było skuteczne tylko w odniesieniu do jego osoby. Komornik nie miał zaś obowiązku zwracać się do pozostałych wierzycieli o zajęcie stanowiska. Jest przecież oczywiste, że każdy z wierzycieli był uprawniony, tak samo jak skarżący, do złożenia wniosku o zawieszenie postępowania. Postępowanie zostanie wówczas zawieszono na mocy art. 820 k.p.c. jednak jedynie w stosunku do konkretnego wierzyciela. O zawieszeniu postępowania może decydować jedynie wyraźny wniosek wierzyciela nie zaś brak sprzeciwu co do wniosku złożonego przez innego z wierzycieli.

Podkreślenia wymaga, że KPC nie zna egzekucji generalnej prowadzonej łącznie na rzecz kilku lub wszystkich wierzycieli (por. J. Jankowski, Uczestnicy, s. 84), zatem nie da się obronić stanowisko wyrażone przez E. Wengerka ([w:] Postępowanie zabezpieczające, pod red. M. Romańskiej, s. 284), że w wypadku zgłoszenia wniosku o zawieszenie postępowania przez jednego wierzyciela organ egzekucyjny powinien zażądać wypowiedzenia się co do wniosku przez pozostałych wierzycieli i dopiero w razie niezgłoszenia sprzeciwu przez żadnego z nich dopuszczalne jest zawieszenie postępowania, co usuwa możliwość szkodenia prawu pozostałych w wyniku uwzględnienia takiego wniosku (por. też J. Kot, Zawieszenie postępowania, s. 43; Z. Swieboda, Komentarz, s. 147 i S. Dalka, Skutki zawieszenia, s. 14; H. Ciepła, [w:] Kodeks, pod red. H. Doleckiego, T. Wiśniewskiego, s. 267).

Wierzyciel, w stosunku do którego na jego wniosek zawieszono postępowanie, może uczestniczyć w dalszej egzekucji, pod warunkiem że zgłosi wniosek o podjęcie zawieszono postępowania przed upływem rocznego terminu z art. 823 oraz przed zakończeniem egzekucji prowadzonej na rzecz pozostałych wierzycieli. W tej ostatniej sytuacji czynności dokonane w tych postępowaniach, np. opis i oszacowanie czy wyznaczenie terminu licytacji, są skuteczne wobec wierzyciela, który zgłosił wniosek o podjęcie postępowania i nie zachodzi potrzeba ich powtórzenia, z wyjątkiem zajęcia, jeżeli czynność ta nie została dokonana przed zawieszeniem (zob. J. Jagieła, [w:] Kodeks, t. III, pod red. K. Piaseckiego, A. Marciniaka, uwagi do art. 820, Nb 3) - Kodeks postępowania cywilnego. Tom II. Komentarz pod redakcją prof zw. dr hab. Janusza Jankowskiego. Wydawnictwo: C. H.Beck 2013.

Stan zawieszenia postępowania egzekucyjnego w stosunku do jednego z wierzycieli nie jest więc objęty hipotezą art. 991 § 2 k.p.c., zgodnie z którym negatywną przesłanką udzielenia przybicia jest sytuacja, w której „postępowanie podlegało zawieszeniu”. W opisanej konfiguracji postępowanie mogło i powinno się bowiem toczyć w stosunku do wszystkich tych wierzycieli, którzy nie wnieśli o jego zawieszenie. Nie do pomyślenia jest sytuacja, w której wniosek jednego z wierzycieli skutkowałby zawieszeniem postępowania egzekucyjnego do wszystkich z nich. Za niedopuszczalne należy uznać nie, jak twierdzi skarżący, zawieszenie postępowania w stosunku do jednego wierzyciela i kontynuowanie go wobec pozostałych, lecz właśnie zawieszenie postępowania wobec tych wierzycieli którzy nie zgłosili w tym przedmiocie wniosku, a więc wbrew ich woli.

Nie ma też racji skarżący twierdząc, że w zaistniałej sytuacji jest czasowo pozbawiony możliwości zaspokojenia swych roszczeń, z uwagi na treść art. 181 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Należy zauważyć, że postępowanie w sprawach Km 13315/11, Km 13314/11, Km 13313/11 i Km 13316/11 zostały zawieszono 1.02.2013r. a więc ponad trzy miesiące temu w tej sytuacji nie ma żadnych przeszkód by złożyć wniosek o ich podjęcie.

Skarżący twierdzi, że motywem złożenia wniosku o zawieszenie postępowania było pojawienie się przyszłego nabywcy, który byłby skłonny nabyć licytowany lokal za cenę zbliżoną do sumy oszacowania, znacznie wyższą od ceny wywołania. Należy więc stwierdzić, że taka ewentualność nie sprzeciwiała się kontynuacji postępowania, gdyż nie było

przeszkód, aby osoba o której mówi skarżący uczestniczyła w licytacji i nabyła przedmiotowy lokal za deklarowaną cenę.

Z opisanych względów, uznając, że Sąd Rejonowy zasadnie udzielił przybicia, a zarzuty podniesione w zażaleniu były bezzasadne, Sąd Okręgowy oddalił zażalenie (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.).